

målrette arbejdet for flere kvindelige forskere og for at bryde med det meget kønsopdelte arbejdsmarked.

Kl. 11.00

Vores håb er, at regeringen og Dansk Folkeparti vil bruge dagen i dag til at lytte og til at blive klogere. Lad os få gjort noget ved problemerne i Danmark i stedet for at blive ved med at snakke.

Louise Frevert (DF):

Som man kan læse af denne forespørgsel fra Socialistisk Folkeparti, Socialdemokratiet, De Radikale og Enhedslisten vil det ud fra en helhedsbetragtning kunne blive en meget omfattende forespørgselsdebat.

Hvis man ønsker det, kan man komme helt ud i afkroge af ligestillingsdebatten, men jeg kan lige så godt foregribe begivenhedernes gang fra Dansk Folkepartis side og melde klart ud med det samme, at vi mener, at det egentlig går ganske udmærket her i Danmark, når det drejer sig om ligestilling imellem kønnene.

I stedet for at spørge, hvilke uligheder der kan være mellem kønnene, kunne man måske i stedet spørge, hvilke ligheder der mangler at blive taget højde for i det danske samfund, for at vi har fået gennemført det, vi kan kalde den totale ligeberettigelse.

Jeg skal gerne medgive, at der stadig væk vil være nogle hjørner, hvor der ikke er fuld ligeberettigelse, eksempelvis når det drejer sig om løn, og når det drejer sig om kvinder, der ikke bestrider direktørposter, bestyrelsesposter og andre overordnede poster.

Hertil må jeg sige, at regeringen har iværksat gode initiativer, bl.a. er der igangsat en undersøgelse, som skal belyse en sammenhæng imellem kvindelige ledere og virksomheders ansættelse af dem. Når undersøgelsen forhåbentlig ligger færdig i slutningen af året, vil Dansk Folkeparti naturligvis indgå i en konstruktiv diskussion om, hvorvidt der er behov for, at der skal tages specielle initiativer for at få ansat kvinder på topposter.

Men i bund og grund er det efter min bedste opfattelse vigtigt at pointere, at kvinder skal ansættes på lige fod med mænd, nemlig efter kvalifikationer.

Vi må heller ikke glemme, at en del kvinder ikke ønsker det fulde ansvar, men faktisk, når de har fået et par børn, ønsker at tage nogle år i

hjemmet og derefter vende tilbage til arbejdsmarkedet, når børnene er blevet større. I Danmark har vi mulighed for denne frit valg-ordning, og jeg er helt sikker på, at man i mange familier på en meget positiv måde finder den rollefordeling i overensstemmelse med familiens ønsker.

Her vil jeg desuden også gerne pointere, at Dansk Folkeparti under ingen omstændigheder vil gå ind for, at der skal være udvidede barselsrettigheder til fædre. Vi ønsker, at familierne selv skal tage stilling til, hvorvidt de ønsker barsel for enten mor eller far.

Vi skal naturligvis heller ikke være blege for at indse, at mange kvinder har lullet sig lidt ind i det kønsrollemønster, som vi kvinder har ligget under for i årtusinder. Det kan være vanskeligt at komme ud af det mønster, og derfor er det da bestemt kærkomment, at ministeren har nedsat disse undersøgelser, så vi kan få belyst, hvor meget af den såkaldte skyld der ligger hos enten arbejdsgiverne eller arbejdstagerne.

Jeg mener ikke, at kvinder skal have nogen form for positiv særbehandling på grund af deres køn. Jeg er ganske udmærket klar over, at der er larmende røster fremme om, at man skal tage positive særhensyn, at vi skal have flere værker af kvindelige kunstnere udstillet på vores museer, at vi skal have flere kvindelige forfattere ind i en kanon, og på den måde kunne vi blive ved og ved og ved.

Men lad os nu slå fast én gang for alle: Vi er faktisk på den rigtige vej. Vi har jo ligget under for mandchauvinisme i årevis, og den er vi ved at være helt fri af her i det nye årtusinde. Dog vil jeg som tidligere nævnt medgive, at der visse steder er problemer med den fulde ligeberettigelse, men det kan man ikke lovgive om. Det er et spørgsmål om en holdningsændring hos både mænd og kvinder og derved også på arbejdspladsen, men det er ikke en ændring, der sker med det samme.

Lad os give det noget tid. Lad os tale åbent om initiativer, hvor man indskærper, at man skal være årvågen over for, at står ansættelsesvalget imellem to personer, som har lige gode kvalifikationer, men er af hvert sit køn, så skulle man måske i stedet skele til, hvad der har majoritet kønsræddelse på arbejdspladsen i forvejen, og derefter vælge den person, som vil matche kvalifikationerne, men som er af modsatte køn end majoriteten.